Ayının Minik Çay Fincanı

Ebru Mina TOMURCUK

Ayının Minik Çay Fincanı

Ebru Mina TOMURCUK

Ayı Barnaby, ormanın kenarındaki sıcak bir kulübede yaşıyordu. Sıcak bal rengi kürkü, krem rengi bir burnu ve yumuşak bir gülümsemesi vardı. Hardal sarısı bir atkı takar ve yuvarlak gözlükler kullanırdı. Her sabah bahçesiyle ilgilenirdi; orada çiçekler açar, kuşlar öterdi. Sakin hayatını severdi, ama sık sık sevgili büyükannesini ve birlikte geçirdikleri mutlu zamanları düşünürdü.

Bir gün bir mektup geldi. Büyükannesinin eski arkadaşından, Bayan Prickle adında bir rakunndan geliyordu. Tavan arasını temizlerken özel bir şey bulmuştu. 'Büyükannen bunun sende olmasını istedi,' diye yazmıştı. Küçük bir kutunun içinde, yumuşak kağıda sarılı minik bir çay fincanı vardı. Bir cevizden büyük değildi, üzerine narin mavi çiçekler boyanmıştı.

Barnaby onu hemen tanıdı. Bu, büyükannesinin en minik çay fincanıydı; yavruyken hayali çay partileri için kullandığı fincan. Gümüş grisi kürkünü, lavanta rengi şalını ve sıcacık, kırışık gülümsemesini hatırladı. 'En küçük yudumlar için,' derdi göz kırparak. Küçük fincanı nazikçe tuttu ve kalbi mutlu anılarla doldu.

Barnaby fincanı mutfaktaki rafına koydu. Ondan içmeyi denedi, ama çok küçüktü. Tek bir damla çay bile taşıyordu. İçini çekti. 'Çay tutamayan bir fincan ne işe yarar?' diye düşündü. Ama onu kaldırmaya da kıyamıyordu. Fincan ona büyükannesinin sevgisini hatırlatıyordu ve bu herhangi bir fincandan daha değerliydi.

Günler geçti ve Barnaby sık sık minik çay fincanına göz attı. Rafın üzerinde duruyor, toz topluyordu. Büyükannesinin anısına saygı göstermek için onu bir şekilde kullanabilmeyi diliyordu. Ama bir ayı böyle minik bir fincanla ne yapabilirdi? Düşündü, düşündü, ama bir cevap bulamadı. Fincan rafın üzerinde kaldı; amacı olmayan küçük bir hazine.

Sıcak bir öğleden sonra Barnaby bahçesinde oturmuş kuşları izliyordu. Kuşlar kuş banyosunun etrafında kanat çırpıyordu, ama su azalmış ve bayatlamıştı. Parlak mavi kanatlı, pas turuncusu göğüslü bir mavi kuş yakına kondu ve başını yana eğdi. 'Susadım,' der gibiydi. 'Taze su var mı?' Barnaby kuru kuş banyosuna baktı ve kaşlarını çattı. Yardım etmek istiyordu.

Tam o sırada büyükannesinin çay fincanını hatırladı. Aklında bir fikir parladı. 'O minik fincan bir çeşme olabilir!' diye haykırdı. Hızla içeri girip fincanı aldı. Küçük bir toprak saksı, kulübesinden küçük bir pompa ve birkaç çakıl taşı da topladı. Tüylü dostları için tam boyutunda minyatür bir çeşme yapacaktı.

Barnaby dikkatle çalıştı. Çay fincanını toprak saksının içindeki çakıl taşlarının üzerine yerleştirdi. Küçük pompayı ince bir boruyla bağladı ve kısa süre sonra su fincana fışkırdı. Nazik bir şırıltıyla taştı, minik bir şelale gibi. Çeşme küçük ama güzeldi ve çay fincanı gururla ortasında duruyor, güneş ışığında parlıyordu.

Mavi kuş merakla geri döndü. Çay fincanının kenarına tünedi, gagasını daldırdı ve içti. Sonra kanatlarını çırpıp serin suda sıçradı. 'Ne güzel bir çeşme!' diye cıvıldadı. Diğer kuşlar da kısa sürede fark etti. Kahverengi çizgili tüyleri ve açık gri karnı olan bir serçe yanına hopladı ve başını yana eğdi. 'Ben de bir yudum alabilir miyim?' der gibiydi.

Haber ormanda hızla yayıldı. İspinozlar, ardıç kuşları ve baştankaralar Barnaby'nin bahçesine uçtu. Sırayla minik çay fincanı çeşmesinden içip sıçradılar. Mavi kuş ve serçe düzenli konuklar oldu, yıkanırken mutlulukla cıvıldadılar. Barnaby bankından izledi, yüzüne sıcak bir gülümseme yayıldı. Bahçesi hiç bu kadar canlı olmamıştı.

Barnaby, büyükannesinin çay fincanının artık sadece bir anı olmadığını fark etti. Şimdi kuşlar için bir neşe kaynağıydı. Onun şefkatli gözlerini düşündü ve bunu çok seveceğini biliyordu. 'Küçük bir fincan bile büyük bir fark yaratabilir,' dedi yumuşak bir sesle. Çeşme neşeyle fışırdıyor, kuşlar teşekkürlerini şakıyordu. Küçük çay fincanı mükemmel amacını bulmuştu.

Bir gün mavi kuş bir arkadaşını getirdi: utangaç küçük bir çalıkuşu. Çalıkuşu tedirgindi, ama mavi kuş cesaret vererek cıvıldadı. 'Endişelenme, ayı çok naziktir.' Çalıkuşu bir yudum aldı ve sevinçle sıçradı. Barnaby kıkırdadı. Bu küçük çeşme sayesinde büyükannesiyle bağlı hissetti; sanki büyükannesi ona ve kuşlara gülümsüyordu.

Güneş batarken Barnaby bahçesinde oturmuş, kuşların geceye yerleşmesini izliyordu. Çay fincanı çeşmesi solan ışıkta parlıyordu. Bu kadar küçük bir şeyin nasıl bu kadar mutluluk getirebildiğini düşündü. Büyükannesinin sözlerini hatırladı: 'En çok küçük şeyler önemlidir.' Şimdi bunu gerçekten anlıyordu. Minik çay fincanı ona büyük bir ders vermişti.

O günden sonra Barnaby'nin bahçesi tüm kuşların en sevdiği yer oldu. Çay fincanı çeşmesi hiç kurumadı ve kuşlar ziyaret etmeyi hiç bırakmadı. Barnaby atkısı sıkıca sarılı, gözlükleri hafifçe yamuk oturur ve neşeli sıçramaları izlerdi. Her su damlasında ve her cıvıltıda büyükannesinin sevgisini hissederdi.

Barnaby, en küçük şeylerin bile sevgi ve anlamla dolu olabileceğini öğrendi. Minik çay fincanı içmek için çok küçüktü, ama arkadaşları bir araya getirmek için mükemmeldi. Büyükannesinin anılarını taşıyordu ve şimdi yeni anılar da taşıyordu. Gülümsedi, büyükannesinin gurur duyacağını biliyordu.

Ve böylece ayının minik çay fincanı fışırdamaya ve parlamaya devam etti; kocaman, geniş dünyada küçük bir mutluluk çeşmesi. Sıcak bal rengi kürkü ve yumuşak gülümsemesiyle Ayı Barnaby, büyükannesinin sevgisini herkesle paylaşmanın bir yolunu bulmuştu. Çünkü sonunda önemli olan hediyenin büyüklüğü değil, arkasındaki sevgidir.